

Karma diagnostika

SERGEI LAZAREV

Karma diagnostika

I raamat
Välja iseregulatsiooni süsteem

ESTRA

Eesti Transpersonaalne
Assotsiatsioon

Originaali pealkiri:

С. Н. Лазарев

Диагностика кармы. Книга 1, Система полевой саморегуляции

Tõlkinud Ann Kivikangur

Toimetanud Liivia Anion

Kujundanud Kaarel Kivikangur

© 2002 S. N. Lazarev

© 2018 Eesti Transpersonaalne Assotsiatsioon

Trükkinud trükikoda AS Pakett

ISBN 978-9949-7289-1-6 (kogu teos)

ISBN 978-9949-7289-0-9 (I raamat)

www.transpersonaalne.ee

SISUKORD

<i>Autorilt</i>	7
1. PEATÜKK	
Välja iseregulatsiooni süsteemi kontseptsioon ja selle arengu ajalugu	11
2. PEATÜKK	
Püsiv infostruktuur nimetusega „inimene“	53
3. PEATÜKK	
Ekstrasensoorne testimine	61
4. PEATÜKK	
Tehniline diagnostika	137
5. PEATÜKK	
Kultuur, kunst ja inimese karmastruktuurid	153
6. PEATÜKK	
Mis on satanism	161
7. PEATÜKK	
Kokkuvõte	175

AUTORILT

Lugupeetav lugeja, enne raamatu lugema asumist kontrollige oma emotsionaalset seisundit. Ma ei soovita ühelgi juhul raamatut lugeda, kui tunnete pahameelt, ärritust või teisi negatiivseid tundeid, ükskõik kelle või mille suhtes need ka poleks.

Teie ees pole lihtsalt uus raamat tänapäeval paljusid huvitavaid teemasid, vaid tegelikult tutvustab see originaalset kontseptsiooni materiaalse maailma juhtivate vaimse maailma seaduste mõistmiseks ja analüüsib võimalusi bioenergeetika maailma sisenemiseks.

Raamatu põhieesmärk on laiendada ümbritseva maailma **mõistmist**, avastada ja tundma õppida seda juhtivaid mehhanisme ning tutvustada reegleid, kuidas siseneda bioenergeetikasse, sest inimese täiustumine peab algama maailma lahtimõtestamisest, selle seaduste **adumisest** ning enda tunnetamisest ühtse maailmakõiksuse osana.

Tänapäeva inimkond on vaimsetest algallikatest kaugemale eemaldunud, seetõttu sarnaneb laevaga, mille meeskond on tülli läinud, kaptenit pole, laev lekib ja mootor on rikkis. Mõned meeskonna liikmed hakkasid sellest juba aru saama ja kutsusid teisi ära leppima ning laeva remontima. Kuid peamine oht on see – ja keegi neist pole sellest teadlik –, et laev suundub karidele ning et kurssi muutmata ei suuda isegi mootori remont laeva ja selle meeskonda päästa.

Inimkond seisab silmitsi palju tõsisema ohuga kui tuumasõda, see oht on vaimu lagunemine. Kõige hirmsamad kaotused on need,

mida me ei märka ja ei tunne, kuna surm saabub alguses välja, aga hiljem keha tasandil. Praegu on see protsess kriitilise punkti lähedal, sest sellest, mis täna on meie vaim, saab homme ja ülehomme meie laste ja lastelaste kehad. Järelikult – mida kahjustatum me vaim täna on, seda kahjustatum on meie järeltulijate vaimne ja füüsiline tervis.

Informatsioon, mille sain inimkonna biovälja struktuure uurides, on küllaltki murettekitav.

Pühakute, selgeltnägijate ja maailma religioonide rajajate kogutud vaimne potentsiaal on nüüdseks peaaegu täielikult otsas, aga vähearenenud strateegiline mõtlemine kujutab endast tõsist ohtu. Bioenergeetika kolossaalseid võimalusi ei rakendata mitte ümbritseva maailma mõistmiseks, tulevaste probleemide ettenägemiseks ja nende eest hoiatamiseks, vaid primitiivsete taktikaliste hetkeülesannete lahendamiseks. Inimkond on jõudnud selle piirini, mida ületades järgneb kas hingeline taassünd või hukkumine. Pääsemine seisneb iga inimese isiklikes vaimsetes otsingutes, selle teadvustamises, kui suurel määral igaüks meist on vastutav inimeste saatuse ja universumi elu eest.

Kujutlege järgmist pilti: inimene, kes tahab saada autojuhiks, pannakse autosse istuma, seotakse silmad kinni, asetatakse käed roolile, jalg gaasipedaalile ja sellega on õpetamine lõppenud. Umbes samasugune on praegu teadmiste tase bioenergeetikas, mida on võimalik saada väga lühikese aja ja üldse mitte väikse raha eest arvukates ekstrasensoorika koolides. Need koolid erinevad üksteisest ainult „automargi“ ja „mootori võimsuse“ poolest. Ent alustada on vaja hoopis liikluseeskirjade ja auto ehituse selgeks tegemisest.

Ümbritsevat maailma ning iseennast tundmata ja põhjalikult ette valmistamata võib bioenergiaga tegelemine olla ohtlikum kui seotud silmadega autojuhtimine. Seepärast on raamat pühendatud vaimse sfääri käitumisreeglite tutvustamisele.

Veel üks hoiatus. Teema täielikumaks avamiseks olen sunnitud avaldama osa infost, mis puudutab tehnikat, kuidas väljastruktuuri-desse siseneda. Ma ei soovita mitte kellelgi, kes raamatu läbi loeb, üritada sama teha. See on ohtlik mitte ainult inimesele endale, kes püüab kergemeelselt minu kogemust korrata, vaid ka tema

sugulastele. Sellega võib tegelda ainult kitsas ring inimesi, kel on teatud võimed ja kes on läbinud põhjaliku ettevalmistuse.

Ja lõpuks, paljud lugejad leiavad raamatust üpris ootamatut ja enda jaoks uut infot, mis meenutab stseene ulmemaailmast.

Kuid mina olen uurija ning ükskõik kui uskumatud teile ka minu esitatud faktid ja järeldused ei näi, on see meie tänane reaalsus, mitmekordselt kontrollitud ja minu töö tulemusega kinnitatud.

1. PEATÜKK

Välja iseregulatsiooni süsteemi kontseptsioon ja selle arengu ajalugu

Kui üks munk, kes oli lakkamatult kümme aastat palunud Jumalalt annet inimesi tervendada, sai ande, ja läinud oma iguumeni juurde, rääkis talle sellest, käskis viimane tal minna ja anuda Jumalat, et ta antud ande ära võtaks ning kingiks talle võime oma patte näha.

Minu bioenergeetika alaste uurimuste tulemused on selle tagajärg, et olen kakskümmend aastat antud valdkonnas töötanud, maailma filosoofiliselt lahti mõtestanud, aga ka veenvalt tõestanud peamise filosoofilisi ja teoreetilisi eeldusi praktilises töös.

Millest see raamat räägib? Praegu seisavad inimkonna ees väga tõsised probleemid ja sellest, kas ta need lahendab või mitte, sõltub meie tulevik. On arvamus, et peamiste probleemide tekitajaiks on halb ökoloogiline olukord, tuumasõja oht ja kümned teised välised põhjused. Tegelikult peitub häda peamine põhjus inimeses endas,

kuna selleks, et maailma muuta, peame esmalt ise muutuma. Iseenda muutmine on palju keerulisem kui ümbritseva maailma muutmine, meil pole praegu oma mõtlemise, maailmavaate ja vaimuse radikaalseks muutmiseks ei vahendeid ega süsteeme.

Tänaste filosoofide ja vaimsete õpetajate pakutavad teed on parimal juhul katse kogutud teadmised ümber mõtestada, samal ajal kui peamised jõupingutused on vaja suunata hoopis maailma mõistmisele, enesearendamise viiside otsingule. Et maailma muuta ja mõjutada, on vaja temast aru saada, sest maailma mõistmine – see ongi tema muutmise algus. Meil on maailmast sageli moonutatud ettekujutus ja me püüame teda pimesi alistada, tegelikult aga hävitada, hukutades seejuures ka enda. Peame teadvustama, millisel määral me maailmast sõltume ja temaga seotud oleme ning tundma seadusi, mille järgi maailm elab ja areneb. Uurimused, mida ma teostan, on suunatud eelkõige selle mõistmisele, kes on inimene, mis on teadvus, alateadvus ja universum, maailmakõiksus.

Aeg on hüljata primitiivne materialistlik arusaam, et inimene algab ja lõpeb füüsilise kehaga. Inimene on väga keeruline informatiivne energiasüsteem, millest füüsiline keha ja teadvus moodustavad kõigest mõne protsendi ning mis 95–98% ulatuses koosneb alateadvuse informatiivsetest energiakihtidest, mis meile on sama tundmatud kui universum.

Tegeledes inimeste tervise ja haiguste ennetamise küsimustega, otsin ma esmajärjekorras nende tekkepõhjusi ning iga kord veendun inimese vaimse ja intellektuaalse täiustumise vajaduses. Kahjuks puudub tänapäeval ühtne teadmiste süsteem, mis võimaldaks avada bioenergeetilisi võimeid inimest kahjustamata. Bioenergeetika võimalused on nii tohutud, et sellesse valdkonda peab sisenema äärmiselt ettevaatlikult, sammhaaval ja algama inimese eetika arengust. Eetika ja maailma mõistmine on kõrgeima kaitse süsteem, kuid just neid teadmisi on meil väga vähe. Mis tahes tõsine protsess peab olema hästi ette valmistatud, selle eiramine võib vaimse arengu ja soodsate muutuste asemel viia mandumise ja hukuni ning kahjuks on nende tendentside ja selle protsessi alged juba olemas.

Ma püüan avastada inimeste viletsa füüsilise seisundi põhjuseid, juhtida tähelepanu selle muutmise võimalustele ja viisidele välja peenstruktuuride korrigeerimise kaudu; kindlaks määrata, milline on asjatundlik suhtumine bioenergiasse ja inimese arengu võimalustesse. Ümbritseva maailma mõistmine ja kõrgeim enesedistsipliin peavad olema meie vaimu, hinge muutumise alus – see on praegu ellujäämise kohustuslik eeltingimus.

Raamatus on antud see informatsioon, mis on vajalik täna iga inimese ees seisvate probleemide keerukuse teadvustamiseks, kuna viimase kahe-kolme aastaga on kõik Maa energiaprotsessid järsult ägenenud ja see, mida nimetatakse bioenergeetikas karmaks ehk karistus- või kättemaksuseaduseks, toimib praegu kümneid kordi kiiremini kui varem.

Jõudmine maailmast uutmoodi arusaamisele toimus kogu mu elu kestel. Lapsepõlvest saadik tunnetasin endas suuri võimeid, kuid intuitsivselt ei suunanud oma jõudu mitte nende tugevdamisele, vaid maailma mõtestamisele, sest olen alati tundnud, et mõistmine on tähtsam kui võimete suurendamine ja arendamine.

Olen palju kordi kuulnud jutte needuse jõust, et see võib perekonnas pärandina edasi kanduda. Ilukirjandusest võib leida palju selliseid näiteid. Mulle avaldas väga tugevat muljet juhtum, mida kirjeldas J. P. Blavatskaja oma raamatus „Hindustani koobastest ja džunglitest“, loetud 1970. aastatel.

Ühes India asulas ajas Blavatskaja juttu ühe kunagise väga võimsa valitseja järeltulijaga, kes rääkis järgmise loo. Ühel oma ringreisil jagas kuningas kombekohaselt mõttetarkadele heldelt kingitusi, kuid unustas seejuures anda kingitust ühele kohal viibinule ning too, meeletult solvunu, needis kuningat. Kuningas viskus täis õudust tema jalge ette ja hakkas andestust paluma. Ja just siin toimus minu arvates kõige huvitavam. Tark vastas, et on juba hilja, needus hakkas toimima ja seda peatada ei tohi – kuningas kaotab trooni, aga et mõttetark püüab nii tema kui ta järglaste elu säilitada.

Nii lõpuks ka juhtus: kuningas kaotas trooni ja ta järeltulijad pillutati üle kogu India laiali.

Minu tee bioenergeetikasse viis läbi maagide ja nõidade võtete ning rahva tervendajate ja posijate meetoditega tutvumise. Sõitsin neid õppides palju maad mööda ringi.

Iga kord uut infot analüüsides tahtsin leida algpõhjust, tahtsin mõista, mis on perekondlike õnnetuste allikaks, miks saavad eksisteerida väljasurevad suguvõsad ja pärilikud haigused...

Minu jaoks oli ilmselge, et geenid ei saa selle info allikaks olla, see peab säilima ja järglastele edasi kanduma üksnes biovälja kaudu. Kui see veendumus saavutas teatud taseme, jäi mulle „pisiasi“ – leida inimese väljas struktuurid, mis seda tööd teostavad, säilitavad ja infot põlvest põlve edasi kannavad. Need struktuurid, mille olemasolusse ma kindlalt uskusin, nimetasin **püsivateks informatiivseteks grupeeringuteks** ning püüdsin visalt 80ndate aastate keskepaigast alates neid inimese väljast avastada.

See õnnestus mul 1990. aasta alguses järgmisel viisil. Esimeses meditsiinilises instituudis pöördus üks ekstrasensitiiv minu poole palvega aidata tal lahendada keerulist juhtumit. Haige energiaväli oli purunenud ja pärast ravi ajutiselt taastunud, kuid siis jälle rebenenud.

Seda, mis edasi toimus, võib nimetada valgustuseks.

Haige rabe, „vatine“ väli, mida olin alati tühjusena tajunud, muutus äkki elastseks, tundsin, et see reageerib mu sissetungile. Tundsin kätega võimsaid struktuure, mis läbisid välja rebenenud kohta.

Mu taju muutus silmapilkselt täielikult – see, mida enne olin tunnetanud rebendina, muutus minu jaoks püsivaks struktuuriks, mis oli tekitanud energiavälja deformatsiooni, mille kaudu energia kadus.

Mõistsin, et olin leidnud väljas selle, mida me nimetame haiguseks, selle, mis määrab inimese füüsilise seisundi. See oli mu teadmiste kvalitatiivne muutumine, sest andis võimaluse diagnoosida haigusi enne füüsilisel tasandil ilmnemist, võimaldas mitte ainult ravida, vaid ka profülaktikat teha.

Ma uskusin, et saab luua operaatorite grupi, kellele meetod selgeks õpetada ja lasta paljusid haigusi profülaktiliselt ravida, pealegi ei

vajata selleks mingeid ravimeid, vaja on ainult hea meetodi valdamine. „Õnnsad usklikud“...

Ma ravisin nii aasta ja arvasin, et need struktuurid määravad ainult keha seisundit. Ent järk-järgult hakkasid ilmnema faktid, mis selle arusaamaga kokku ei sobinud. Ravi käigus muutusid märgatavalt inimeste iseloom ja isegi saatus. Neid muutusi analüüsid panin tähele, et iseloom, saatus ja haigus on omavahel kuidagi seotud, kuid see seos on variatiivne. Vaadeldavate väljade struktuuride deformatsioonid realiseeruvad erinevalt: need võivad olla mitmesugused haigused, psüühilised kõrvalekalded, iseloomu patoloogiline muundumine, traumad, ebaõnn elus. Kui ma neid fakte põhjalikumalt uurisin, tulin järeldusele, et tervis, iseloom ja isegi inimese saatus on määratud karmaliste struktuuride poolt.

Kogu info inimese ja tema keha seisundi kohta on väljas kodeeritud kujul, kusjuures välja- ja füüsiliste struktuuride vahel valitseb dialektiline seos ning nad mõjutavad vastastikku üksteist. Ka inimese saatus ja iseloom on väljastruktuuridesse kodeeritud ning kui neid mõjutada, võib järk-järgult paljutki paremaks muuta. Mida kauem ma seda uurisin, seda hämmastavamaid fakte leidsin. Ma püüan avada selle meetodi võimaluste diapasooni näidetega erinevate haiguste ravist, inimeste raskete elusituatsioonide korrigeerimisest, näidata meetodi toimimist sündmuste, eluta looduse objektide ja teiste uurimuste testimise kaudu.

Algul töötasin ekstrasensoorse energeetilise mõjutamise traditsiooniliste meetoditega.

Haiglas lamas kopsutursega väga raskes seisundis naine, kellele arstid lootust paraneda ei andnud. Haige tütre palvel hakkasin teda distantsilt ravima. Varsti pärast mõjutamise algust loobus haige hapnikupadjast. Arstid ei suutnud mõista, mis toimub. Naisel hakkas silmanähtavalt parem, ta nägu tõmbus roosaks, ta tõusis voodis istukile ja küsis süüa, kuigi oli enne seda mitu päeva toidust keeldunud.

Teine juhtum oli mu kirurgist vennaga. Ta opereeris üht väga nõrga organismiga eakat naist ja lõikas endale kätte. Ta käed ja lümfisõlmed

läksid paiste ning tal algas veremürgistus. Ta seisund oli üpris raske, antibiootikumid ei kõrvaldanud mürgistust. Proovisin venda ravida. Mõni minut pärast mõjutamise algust tundis ta, nagu oleks ta lümfisõlmi nõeltega torgitud, siis hakkas paistetust vähehaaval alanema, aga tunni pärast langes temperatuur normaalseni ja algas paranemine.

Kuidas ma hakkasin inimesi ravima? Umbes kümme aastat tegin uuringuid, töötasin läbi kirjandust idamaiste tehnikate kohta, mul oli ettekujutus inimese energeetilise mõjutamise viisidest. Proovisin ravida. Ja tõukas mind selleni üks hämmastav fakt Rasputini eluloost. Kord läks Rasputini mälestusi kirja pannud autor tema juurde rõhutatud meeleolus, sest ta sõbranna oli Kiievis surnud. Seda kuulnud, lubas Rasputin naise päästa. Ta seisis keset tuba, nagu hakkas silmanähtavalt kahvatuma, läks valgeks kui vaha, seisis nii paar minutit, siis tõmbus näost uuesti roosaks ja ütles: „Kõik on korras, sõbranna hakkab elama“. Mõne päeva pärast saabus kinnitav telegramm, et sõbranna paraneb – arstid on imestunud, kuid ta elu on väljaspool hädadohtu.

Kui mu tuttavatel haigestus tütar algul leetritesse, seejärel algasid tüsistused (meningiit ja kahepoolne kopsupõletik), meenus mulle Rasputin ja ma otsustasin oma mõju proovida. Tahtsin väga aidata, mul oli tohutu soov täita oma kohust ja kui on kasvõi üks tuhandik lootust, kasutada seda. Esmaspäeval umbes kell kaks päeval kontsentreerusin ja edastasin tüdrukule oma siiraima soovi, et ta paraneks. Seejuures tundsin füüsiliselt, et midagi muutus, et ma avaldasin mingisugust mõju. Tekkis veendumus, et suutsin aidata. Kui ma kolmapäeval lapse isa kohtasin, sain teada, et tüdrukul hakkas parem.

„Millal tal parem hakkas?“ küsisin.

„Kaks päeva tagasi kella kahe ajal päeval“, oli vastus.

1988. aastal pöördus minu poole ema, kelle tütre nägemine oli tõsiselt nõrgenema hakanud. Tüdrukut hakati ravima Esimeses meditsiiniinstituudis, kuid vaatamata arstide kõikidele jõupingutustele haiguse põhjust ei suudetud leida ja nägemine halvenes. Infektsiooni

ei tuvastatud, ravi antibiootikumidega ei andnud mingeid tulemusi. Nägemisvõime vasakus silmas oli 6% ja paremas 50% ning see üha vähenes. Hakkasin tüdrukuga töötama distantisilt. Pärast esimest seanssi märkasin paranemist ja tegin ettepaneku läbi viia veel kaks-kolm seanssi. Kahe nädala pärast oli tüdruk terve ja ta kirjutati haiglast välja sajabrotsendilise nägemisvõimega. Haigestumise põhjust ma ei avastanud, kuid protsessi suutsin peatada ja nägemise taastada.

Aeg möödus. Tüdruku nägemine oli normaalne, ent mõne kuu pärast hakkasid tal äkki neerud valutama. Ägedate neerukoolikute tõttu viidi ta haiglasse, hakati andma antibiootikume – taas ei mingit paranemist. Mõne aja möödudes kirjutati ta halbade analüüsidega haiglast välja, neerud valutasid. Tegin neli seanssi ja jälle saabus täielik tervenemine. Olin õnnelik: meditsiin on jõuetu, mingid ravimid ei aita, antibiootikumid ei anna efekti, aga mina - aitasin.

Tollal ma veel ei mõistnud, kuidas kõik organid on omavahel seotud, ei teadnud, et haigus võib ühest elundist teise ümber paigutada, veel vähem aga teadsin, et sellesse ahelasse kuuluvad ka inimese iseloom, saatus, vaimsus ja teised parameetrid.

Niisiis, tüdruk oli terve. Möödus veel kaks aastat. Kui olin jõudnud kõrgemale tasemele, nägin, et inimese organism on terviklik süsteem, milles tervis, saatus, iseloom ja psüühika on lahutamatud. Kui kohtasin tüdruku ema, sain kahjutundega teada, et ta tervis ja enesetunne on küll suurepärased, kuid ta käekäik on väga õnnetu. Testimisel osutus saatuse parameeter teravalt negatiivseks. Reeglina võib see viia suurte ebameeldivusteni.

Siis mõistsin, et mõeldes ainult tervisele, orienteerudes ainult kehale, tirisin ma süsteemist „inimene“ välja ühe sõlme ja halvendasin teiste olukorda. Ma ravisin küll inimese terveks, kuid ei kõrvaldanud tema haiguse põhjust ja see paigutus ümber saatuse parameetritele. Ma adusin, et organismi peab ravima kui ühtset süsteemi. See võimaldas näha neid „sõlmpunkte“ ehk tõelisi põhjuseid, mis realselt kõike mõjutavad.

Nagu testimine näitas, oli mu patsiendi kõigi ebameeldivuste põhjuseks tema ema solvumine raseduse ajal isa peale, mis kutsus

esile nende väljastruktuuride deformatsiooni, mis vastutasid tütre tervise ja saatuse eest.

Ma tegelesin mitu aastat kaugraviga, töötasin kätega. Esimest korda mõistsin selle meetodi puudulikkust umbes viis aastat tagasi. Ravisin ühes peres lapsi ja märkasin nende vanaema halba seisundit, pakkusin abi. Vanaema keeldus. Ta ütles, et stenokardia tõttu kutsutakse talle viis-kuus korda nädalas kiirabi, kuid ta on sellega leppinud ja ei usu, et miski võiks paremaks muutuda. Välja järgi nägin, et ta süda on terve. Viisin läbi mõned seansid ja iga korraga naise seisund paranes. Kolmandal seansil tundsin käega välja deformatsiooni, südame piirkonnas olid tuntavad välja häired. Tõmbasin paar korda käega üle, deformatsioonid kadusid ja väli muutus ühtlaseks. Ent mõne päeva pärast haigushoog kordus.

Siis oletasin, et siin toimib mingi mulle tundmatu mehhanism. Seda oli vaja mõista. Haige seisundit analüüsidest tunnetasin, et see sõltub mingist sündmusest tema elus.

„Mis teil kaks aastat tagasi juhtus?“ küsisin mina.

„Mu õde suri.“

„Mida te siis tundsite?“

„Ta oli nii terve ja tugev ja suri ära, aga mina olen haige – ja elan.“

Sain aru, mis oli haiguse põhjus: ta alateadvusse jäi tohutu stress, mis provotseeris stenokardiahoogusid. Et seda kõrvaldada, oli vaja muuta naise maailmavaadet, tema suhtumist elusse ja surma. Selgitasin talle, et surm on üleminek teise olekusse ja sellesse ei pea nii traagiliselt suhtuma. Ei tohi möödunud kahetseda, sest minevikku kahetsedes püüab inimene alateadlikult seda muuta, nihutada paigast seda, mida mingil moel ei tohi paigast nihutada. See tekitab tohutu kontrollimatu energiakulu. Et tõkestada energia äravoolu, mis võib viia väga tõsiste tagajärgedeni, blokeerib organism selle füüsilisel tasandil haigusega. Viisin naise läbi mitu autogeense treeningu seansi ja tema haigushoog ei kordunud enam.

Emotsionaalselt võimendatud tugev stress, millegagi mitteleppimine või mineviku kahetsemine talletuvad alateadvusse ja kutsuvad esile tõsiseid haigestumisi, kuna tekitavad väljastruktuuride muutusi. Neid